

[Edvard Sørensen.]

„... skal man anmode om, at der ogsaa i denne Henseende foretages Undersøgelser ved Besøgene i Landkommunerne, og at der gives disse fornødne Instruktion angaaende disse Forhold.“

Og senere i Skrivelsen staar der:

„I Tilfælde af, at der til Amterne indkommer Klager over, at en Kommune unddrager sig de samme efter Loven paahvilende Forpligtelser, skal man anmode om, at der straks skrædes ind over for vedkommende Kommune.“

Endvidere gøres der opmærksom paa Straffebestemmelserne, som findes i Lovens § 49.

En Skrivelse af den Art skal nok skaffe Tilgang til de offentlige Kasser af enlige Personer, og det bliver vanskeligt for de sociale Udvalg efter denne Skrivelse og paa Baggrund af den foretagne Undersøgelse at staa imod og føre en paa det Omraade efter min Opfattelse fornuftig Administration. Naar man sammenligner dette med Skrivelsen af 19. December forstaar man de store Vanskeligheder ved at skaffe Folk ud i Landbrugserhvervene. En saa mild Fortolkning som den, der findes i Skrivelsen af 19. December, og en saa skarp Henstilling som den, der er i Cirkulæret af 9. December, skal føre til store Vanskeligheder med at skaffe Arbejdskraft i Landbruget og skal virke ødelæggende paa Ungdommen.

Hvis man ønsker, at Socialreformen skal holde, tror jeg, det bliver nødvendigt ikke mindst over for enlige Personer at fortolke Lovens noget strammere, eventuelt at faa Ændringer i Loven gennemført. Ellers vil Socialministerens Livsværk før eller senere bryde sammen som et Korthus.

Westermann: Inden Finanslovens endelige Vedtagelse her i Tinget finder jeg Grund til, og jeg anser det ogsaa for min Pligt, at stille den højtærede Forsvarsminister og de ærede Medlemmer af Partiet Venstre Ansigt til Ansigt med det Ansvar, de paatager sig ved paa tredje Aar at lade Flaaden fortsætte den hendøende Tilværelse, som det i Søværnsloven af 1932 fastsatte Budget henviser den til.

Ved første Finanslovbehandling, den 17. Oktober, fremdrog jeg her i Tinget nogle faktiske Forhold vedrørende Flaadens Tilstand, og jeg hævdede den Gang, at Søværnsordningen af 1932 var brudt fuldstændig sammen. Jeg skal ikke nu igen komme ind paa en nærmere Redegørelse over Flaadens Tilstand. Jeg anbefalede den Gang Nedsættelse af et Rigsdagsudvalg til at modtage

saadanne fortrolige Meddelelser, som var nødvendige til Bedømmelse af denne Paastands Rigtighed og til i det hele taget at klarlægge Flaadens Forhold for Rigsdagen. Den højtærede Forsvarsminister har ikke fundet Anledning til at efterkomme denne Henstilling og forholder herved Rigsdagen de fornødne Oplysninger til at vurdere de foreliggende Forhold.

I et Interview med „Berlingske Tidende“ den 7. Marts i Aar udtaler den højtærede Forsvarsminister, at den Paastand, jeg har fremsat om Søværnsordningens Sammenbrud, ikke deles af ham og heller ikke deles af Sagkundskaben. I et Interview med det samme Blad den 8. Marts udtaler Chefen for Kystflaaden, Admiral Bastrup, den Søofficer, der har Ansvaret for Personellets Antagelse og Uddannelse og for Materiellets Mobiliseringsberedskab, den Søofficer, der skal føre Flaaden i Krig, at han fuldt ud deler min Anskuelse, at Søværnsordningen af 1932 er brudt fuldkommen sammen, og yderligere gav Flaadens to ældste Kommandører mig fuldkommen Ret og udtalte det samme.

Det forekommer mig ufatteligt, at den højtærede Forsvarsminister, som, da han gik ind i Stillingen som Forsvarsminister, mødte uden ethvert Gran af Sagkundskab, ikke har søgt Støtte hos Flaadens ansvarlige sagkyndige. Admiral Bastrup udtaler, at den højtærede Forsvarsminister ikke kan være uvidende om hans Mening. Den højtærede Forsvarsminister maa derfor enten have været Flaadens ansvarlige Myndigheders Protæst overhørig, eller ogsaa har den højtærede Minister i anden Hensigt givet vildledende Meddelelse til Offentligheden gennem sine Udtalelser til „Berlingske Tidende“.

Endelig har den højtærede Forsvarsminister kort efter min Tale her i Tinget ved første Finanslovbehandling udsendt en Kundgørelse for Søværnet, B. 29 af 10. November 1933, hvor det forbydes Søværnets Personel korporationsvis eller flere i Forening at udtale deres Mening og Anskuelse om Landets Forsvarsvæsen. Herved forhindres Flaadens Personel i samlet at fremsætte den Udtalelse om Lovens Virkemaade og hele Flaadens Tilstand, som Befolkningen har et berettiget Krav paa, naar der som her er Tale om Landets vitale Interesser og om Søforsvarets fuldstændige Sammenbrud.

Jeg forstaar, at den højtærede Minister søger at holde de faktiske Forhold skjult, og jeg udlægger det som et Tegn paa, at Ministeren dog føler tyngende Ansvar ved fortsat at administrere en Lov, som overhovedet ikke kan administreres efter sine Forudsæt-